

<http://physicsweb.org/article/news/8/9/14>

2004/09/23

حمله‌ی بادها‌ی خورشیدی به بهرام

بر اساس - اولین نتایج - حاصل از دستگاه آسپرا ۳ [1] در مارس اکسپرس [2]، اثر بادها‌ی خورشیدی بر بهرام بسیار بزرگ‌تر از آن بوده که قبلاً تصور می‌شد. ریکارد لوندین [3] از مؤسسه‌ی پژوهش‌های فضایی سوئد، و یک گروه بین‌المللی‌ی هم‌کاران ش دریافته‌اند بادها‌ی خورشیدی می‌توانند تا ژرفای جو - بهرام نفوذ کنند. (بادها‌ی خورشیدی پلاسمها‌ی ابرصوتی بی‌از ذرات - بارداراند که از خورشید جاری می‌شوند). یک نتیجه‌ی این نفوذ آن است که آب و دیگر ملکول‌ها‌ی فرار، می‌توانند از جو - این سیاره بگریزند [4].

نظريه‌ها‌ی متعددی برای توضیح - این مطرح شده‌اند که چه‌گونه بهرام که سیاره‌ای گرم و مرطوب بود، به سیاره‌ای سرد و خشک تبدیل شد. اخیراً تخمین زده‌اند ممکن است حجمی از آب همارز با یک اقیانوس - سیاره‌ای به عمق - بین ۱۴ تا ۳۴ متر، طی ۳.۵ میلیارد سال - پیش از این سیاره‌ی سرخ بیرون رفته باشد. برخلاف زمین، بهرام سپر - مغناطیسی‌ی ندارد که از آن در برابر - بادها‌ی خورشیدی حفاظت کند. به همین خاطر ممکن است ذره‌ها‌ی حاصل از خورشید نقش - کلیدی‌ی در شکل‌دادن به جو - بهرام بازی کرده باشند.

لوندین و هم‌کاران ش، سنجش‌ها‌ی از بادها‌ی خورشیدی ی وزنده‌به بهرام، و بادها‌ی سیاره‌ای بی که از این سیاره می‌آیند انجام دادند. بادها‌ی سیاره‌ای شامل - مواد - فراری‌اند که به وسیله‌ی بادها‌ی خورشیدی ی نفوذ‌کننده به جو - بهرام پرانرژی و یونیده شده‌اند و شتاب گرفته‌اند.

آن‌ها دریافتند بادها‌ی خورشیدی می‌توانند تا فاصله‌ی 270 کیلومتر بالا‌ی سطح - بهرام نفوذ کنند. به علاوه دریافتند یون‌ها‌ی بابارمثبت - هیدروژن و اکسیژن (که از این

سیاره می آیند) در ارتفاع‌ها ی کم تا چندین keV انرژی دارند، که برا ی گریز از این سیاره کافی است. به گفته ی لوندین و همکاران^۱، گریز- همزمان - هیدروژن و اکسیژن ممکن است نشانه ای برا ی خشک شدن - کند - بهرام باشد.

- [1] ASPERA-3
- [2] Mars Express
- [3] Rickard Lundin
- [4] Science **305** 1933